

Notat vedrørende høring over udkast til ændringsbekendtgørelse til nedlukningsbekendtgørelsen og ændringsbekendtgørelse til bekendtgørelse om forenklet model

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Fødevareministeriet) har i perioden fra 11. juni 2025 til 25. juni 2025 haft følgende udkast til bekendtgørelser i høring:

- udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink (ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen) og
- udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om forenklet model for fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020 ved permanent nedlukning af minkvirksomhedens drift (ændringsbekendtgørelsen til bekendtgørelse om forenklet model).

Der er modtaget høringssvar fra følgende høringssparter: Dansk Pelsdyravlerforening A.M.B.A. (herefter ”Dansk Pelsdyravlerforening”)

Nedenfor fremgår de væsentligste bemærkninger fra høringssparten og Fødevareministeriets bemærkninger hertil. Det bemærkes, at der ikke er fremsendt bemærkninger til ændringsbekendtgørelsen til bekendtgørelse om forenklet model.

1. Ændringer i nedlukningsbekendtgørelsen

I det følgende fremgår først de væsentligste bemærkninger fra høringssparterne angående de foreslåede ændringer i nedlukningsbekendtgørelsen. Fødevareministeriets bemærkninger vil fremgå kursiveret.

1.1. Formålet med ændringerne

Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at det ikke fremgår af høringsbrevet, hvilket formål ændringerne af nedlukningsbekendtgørelsen skal tjene. Dansk Pelsdyravlerforening anfører desuden, at ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen er i strid med minkloven og den politiske aftale af 25.

januar 2021 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Liberal Alliance om erstatning mv. til minkavlerne og følgeerhverv berørt af COVID-19 med henvisning til, at visse driftsbygninger skrives ud af erstatningsordningen. Dansk Pelsdyravlerforening anfører endvidere, at formålet med ændringen angiveligt er at sikre staten en besparelse på 700 mio. kr., fordi man reducerer statens nedrivningsforpligtelse ved at begrænse antallet af erstatningsberettigede bygninger.

Fødevareministeriet bemærker, at formålet med ændringerne til nedlukningsbekendtgørelsen er at kodificere erstatnings- og taksationskommissionernes hidtidige praksis for erstatningsberettigede bygninger mv. efter den skemalagte model, som var gældende før overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 16. december 2024 (j.nr. 2023-147430).

I afgørelsen af 16. december 2024 ændrede et flertal i overerstatnings- og taksationskommissionen den påklagede afgørelse fra erstatnings- og taksationskommissionen således, at en bygning, der ikke var varigt indrettet til minkproduktion, og som var sammenbygget med en bygning anvendt til beboelse, skulle indgå i erstatningsopgørelsen. Det fremgår bl.a. af flertallet i overerstatnings- og taksationskommissionens begrundelse herfor, at det afgørende for, om et anlægsaktiv kan anses for minkspecifikt i erstatningsordningens forstand, som udgangspunkt er den faktiske anvendelse af aktivet. Herudover fremgår det af flertallets begrundelse, at der i regelgrundlaget ikke er hjemmel til at fastsætte et kriterium om, at sammenbyggede bygninger skal anses som én bygning. Endvidere fandt flertallet, at en del af en sammenbygget bygning kan være minkrelateret, således at værdien af den minkrelaterede bygning eller bygningsdel erstattes og i princippet skal nedrives.

En retstilstand, hvor staten i vidt omfang skal nedrive dele af bygninger, må efter Fødevareministeriets opfattelse anses som uhensigtsmæssigt og i visse tilfælde umuligt at gennemføre i praksis. Bygningsstyrelsen har oplyst, at visse bygningsdele ikke kan skilles ad, således der alene nedrives den minkspecifikke del af en bygning. Hertil kommer, at nedrivning af dele af bygninger vil kunne medføre en risiko for utilfredsstillende resultater samt en væsentlig fordyrelse og forsinkelse af nedrivningsopgaven.

I relation til den af Dansk Pelsdyravlerforening nævnte besparelse på 700 mio. kr. bemærker Fødevareministeriet, at der ikke er tale om en besparelse på 700 mio. kr. i nedrivningsopgaven. Det er Bygningsstyrelsens vurdering, at overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 16. december 2024 medfører en udvidelse af bygninger, der skal delvist nedrives, hvilket medfører merudgifter på mere end 700 mio. kr., samt at den samlede nedrivningsopgave vil tage væsentligt længere tid at gennemføre. Afslutningsvis skal det understreges, at de 700 mio. kr. alene relaterer sig til nedrivningsudgifter forbundet med overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 16. december 2024 og ikke erstatningsniveauet.

Dertil kommer, at kodificeringen af den hidtidige fremherskende praksis i erstatnings- og taksationskommissionen har betydning for fremdrift i sagsbehandlingen ved erstatnings- og taksationskommissionerne. Det er således Minksekretariatet, 1. instans' vurdering, at det ville forsinke sagsbehandlingen ved erstatnings- og taksationskommissionerne, hvis der skal fastlægges og implementeres en

ny praksis for, hvilke bygninger der anses for erstatningsberettigede, herunder hvilke kriterier der lægges vægt på i denne vurdering. Der lægges derfor op til en samlet kodificering af erstatnings- og taksationskommissionens praksis i relation til erstatningsberettigede bygninger mv. Det fastholdes derfor, at minkspecifikke bygninger som udgangspunkt skal være varigt indrettede til minkproduktion, og at det ikke i sig selv er tilstrækkeligt, at en bygning, der umiddelbart kan anvendes til andre formål, faktisk i større eller mindre grad har været anvendt i minkproduktionen.

For så vidt angår det af Dansk Pelsdyravlerforening anførte om, at ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen er i strid med minkloven og den politiske aftale af 25. januar 2021, bemærker Fødevareministeriet, at det ikke har været intentionen hverken i den politiske aftale eller i minkloven, at erstatningsordningen skulle omfatte samtlige bygninger, der har været anvendt i minkvirksomheden, uanset i hvilken grad bygningerne har været anvendt som i minkvirksomheden, og uanset om bygningerne umiddelbart vil kunne omlægges og anvendes til andre formål.

Det følger af den politiske aftale af 25. januar 2021 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Liberal Alliance om erstatning mv. til minkavlere og følgehverv berørt af COVID-19, at der for minkavlere med mink i 2020 etableres en erstatningsordning, der bl.a. omfatter erstatning for "den forventede restværdi minkavlernes kapitalapparat, herunder stalde, bure mm. [...]".

Af forslaget til lov om ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, som blev fremsat den 26. marts 2021, fremgår bl.a. følgende af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 6:

"For så vidt angår staldbygninger og staldanlæg, bure m.m., der har været anvendt eller udlejet til minkavl eller opdræt af mink med henblik på videresalg af levende dyr, er det med den politiske aftale om erstatning mv. til minkavlere berørt af COVID-19 lagt til grund, at sådanne bygninger og staldanlæg m.m. ikke umiddelbart kan omlægges eller anvendes til andre formål end minkavl. Hensigten er derfor, at sådanne bygninger og staldanlæg skal bortskaffes, og at staten afholder udgifterne hertil. Der vil i disse tilfælde ikke være grundlag for at overtage grunden, hvorpå bygning og staldanlæg befinder sig. Dette gælder uanset, om de pågældende bygninger og staldanlæg m.m. har været anvendt til minkavl af ejeren selv eller udlejet til andre minkavlere. Tilsvarende gælder for et pelseri, som har været drevet i tilknytning til en minkvirksomhed, dvs. hvor begge aktiviteter er indeholdt i den samme virksomhed."

Fødevareministeriet bemærker, at de foreslåede ændringer til nedlukningsbekendtgørelsen er i overensstemmelse med ovenstående. Det er således Fødevareministeriets vurdering, at muligheden for at få erstatning for staldbygninger og staldanlæg m.m. samt bure ikke påvirkes af de foreslåede ændringer til nedlukningsbekendtgørelsen, idet sådanne bygninger mv. i sagens natur må forudsættes at være varigt indrettet til minkproduktion.

I øvrigt må bygninger, der ikke er varigt indrettet til minkproduktion, forventes umiddelbart eller med få tilpasninger at kunne omlægges og/eller anvendes til andre formål. Hvis sådanne bygninger mv.

skulle indgå i erstatningen, ville der efter Fødevareministeriets opfattelse være tale om en udvidelse af erstatningsordningen, som ikke har været tilsigtet hverken i den politiske aftale eller i minkloven. Det bemærkes i den forbindelse, at et pelseri efter bemærkningerne anses for minkspecifik virksomhed på lige fod med minkproduktion, men det betyder ikke, at bygninger anvendt til pelseri per definition er minkspecifikke. Vurderingen af bygninger anvendt til pelseri sker efter samme kriterier som bygninger anvendt i minkproduktionen.

Det er på den baggrund Fødevareministeriets vurdering, at erstatnings- og taksationskommissionernes praksis på området før overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 16. december 2024 er i overensstemmelse med retsgrundlaget, herunder minkloven og intentionerne i minkloven og den politiske aftale af 25. januar 2021.

1.2. Hjemmel til ændringerne af nedlukningsbekendtgørelsen

Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at minkloven ikke giver hjemmel til at begrænse, hvilke aktiver i en minkvirksomhed der er erstatningsberettigede.

Fødevareministeriet bemærker, at det fremgår af § 8, stk. 3, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om fuldstændig erstatning og kompensation som følge af forbuddet mod hold af mink, jf. minklovens § 1, stk. 1, herunder fuldstændig kompensation til visse følgeerhverv.

Det fremgår desuden af minklovens § 8 a, stk. 4, 1. pkt., at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er omfattet af § 8 a, stk. 1-3, herunder om, at det er et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at modtagere af erstatning eller kompensation aktivt skal medvirke til, at staten erhverver de fastsatte rettigheder efter § 8 a, stk. 1-3.

Herudover fremgår det af minklovens § 8 a, stk. 4, 2. pkt., at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at staten ikke erhverver ret til visse aktiver som nævnt i § 8 a, stk. 2 og 3, herunder efter anmodning fra den enkelte minkavler eller følgeerhvervsvirksomhed, og om fradrag i opgørelsen af erstatningen eller kompensationen som følge heraf.

Fødevareministeriet vurderer på den baggrund, at der foreligger klar og tilstrækkelig hjemmel i minklovens § 8, stk. 3, jf. § 8 a, stk. 4, til at fastsætte de foreslåede ændringer til nedlukningsbekendtgørelsen.

1.3. Erstatnings- og taksationskommissionernes praksis på området før overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 16. december 2024

Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at erstatnings- og taksationskommissionerne i en hel del sager ikke har anvendt kriterierne for varig indretning, sammenbygning etc. Dansk Pelsdyravlerforening anfører i forlængelse heraf, at ændringerne til nedlukningsbekendtgørelsen ikke udgør en kodificering af erstatnings- og taksationskommissionernes praksis.

Fødevareministeriet anerkender, at der forud for overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 16. december 2024 har været tilfælde, hvor afgørelser fra erstatnings- og taksationskommissioner afviger fra bl.a. kriteriet om varig indretning og tilgangen til sammenbyggede bygninger.

Det er imidlertid Fødevareministeriets vurdering, at der har været en fremherskende praksis på området, idet erstatnings- og taksationskommissionerne i et stort antal sager har fulgt de indstillinger, som formændene kalibrerede i kalibreringsemne 35, i henhold til den foreskrevne proces i § 3, stk. 11, i bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirkksomheder og visse følgerhverv, og det er denne praksis som søges kodificeret med ændringsbekendtgørelsen til nedlukningsbekendtgørelsen.

1.4 Forslag til ændring af nedlukningsbekendtgørelsens § 21 c

Dansk Pelsdyravlerforening anfører, at årsagen til, at nedlukningsbekendtgørelsens § 21 c fortolkes som en undtagelsesbestemmelse, er ukendt. Dansk Pelsdyravlerforening foreslår desuden, at nedlukningsbekendtgørelsens § 21 c kan præciseres, så det fremgår, at Bygningsstyrelsen skal give afkald på nedrivning af de ”besværlige bygninger”.

Fødevareministeriet bemærker, at nedlukningsbekendtgørelsens § 21 c udgør en undtagelse til hovedreglen i minklovens § 8 a, stk. 2.

Det fremgår af minklovens § 8 a, stk. 2, 2. pkt., at det ved erstatning eller kompensation for fast ejendom er et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ret til bortskaffelse af bygninger, bygningsinstallationer m.v., der er en del af den faste ejendom.

Det er således ifølge minkloven udgangspunktet, at staten som led i erstatningsordningen overtager retten til bortskaffelse af de omfattede aktiver.

Nedlukningsbekendtgørelsens § 21 c giver alene adgang til at fravige denne lovbestemte ret for staten i tilfælde, hvor nedrivningen efter Bygningsstyrelsens skøn er forbundet med væsentlige og uforholdsmæssige tekniske udfordringer, herunder af byggeteknisk eller juridisk karakter, eller væsentlige og uforholdsmæssige økonomiske omkostninger, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 21 c, stk. 3.

Det er på den baggrund korrekt, at nedlukningsbekendtgørelsens § 21 c udgør en undtagelsesbestemmelse til udgangspunktet om staten erhverver ret til bortskaffelse af bygninger, bygningsinstallationer m.v., der er en del af den faste ejendom.

For så vidt angår den af Dansk Pelsdyravlerforening foreslåede ændring af nedlukningsbekendtgørelsens § 21 c, bemærker Fødevareministeriet, at den foreslåede ændring vil stride imod intentionen i minkloven, herunder intentionen bag minklovens § 8 a, stk. 2. Fødevareministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at foretage den foreslåede ændring.